

שמואל א' פרק ט'

יש איש מבנימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח ולו יש בן ושמו שאול.
לקיש נאבדו האתונות ובוא שולח את שאול למצוא אותן. שאול לוקח מלווה והם הולכים לחפש.
הם עוברים בהר אפרים, ארץ שלישה, ארץ שעלים, ארץ ימיני ולא מוצאים הם מגיעים לארץ צוף ושאול אומר למלווה שלו שעדיף שהם יחזרו הביתה כדי שאביו, קיש לא יתחיל לדאוג להם במקום לאתונות.
המלווה אומר לו שיש איש אלוקים בעיר הקרובה וכדאי לשאול אותו קודם איפה האתונות. שאול אומר לו שאין להם מה להביא בתור מתנה לנביא(בימים ההם היה מקובל להביא מתנה לנביא) המלווה עונה שיש לו רבע שקל כסף והם הולכים.
בדרך הם פוגשים נערות שואבות מים, הם שואלים אותן איפה הנביא והן מראות להם באריכות שהנביא מקריב קורבן לה'.
הם באים לנביא ושמואל בא לקראתם. ה' אמר לשמואל יום קודם שמישהו מאזור בנימין יגיע והוא יהיה המלך.
אז שמואל רואה את שאול וה' אומר לו שזה האיש. שאול ניגש לשמואל ושואל אותו איפה נמצא הנביא.
שמואל עונה לו שהוא הנביא ושהם מוזמנים לאכול מהזבח שהקריב ושהאתונות שהוא מחפש לא חשובות כי לך ולבית משפחתך יש הרבה רכוש.
שאול לא כ"כ מבין ושואל למה.
שמואל מוביל אותם לאזור שבו הזבח ונותן להם את המנה הטובה ביותר.
למחרת לפני שהם יוצאים שמואל מבקש לדבר עם שאול בפרטיות כדי להגיד לו את דבר האלוקים.